ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. září 2013

o vyrovnáních podle vyhlášky o statkových hnojivech K 75/98 (ex NN 45/98) provedené Belgií (regionem Flandry)

(oznámeno pod číslem C(2013) 5818)

(Pouze nizozemské a francouzské znění je závazné)

(2013/530/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU"), a zejména čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

po výzvě pro zainteresované strany, aby předložily své připomínky ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

I. **POSTUP**

(1) Po přijetí stížnosti, že vlámská vláda vyplácí zemědělcům nezákonnou podporu v souvislosti s používáním hnojiv a statkových hnojiv (dále jen „opatření"), požádaly útvary Evropské komise dopisem ze dne 4. února 1998 belgické orgány, aby poskytly informace o provedení rozhodnutí vlámské vlády ze dne 20. prosince 1995 o vyrovnání splatném zemědělcům za povinnosti podle právních předpisů o hnojivech (dále jen „vyhláška o statkových hnojivech").

(2) Komise obdržela tyto informace v dopise od vlámského ministerstva životního prostředí a zaměstnanosti ze dne 18. března 1998 a v dopise od stálého zastoupení Belgie ze dne 31. března 1998.

(3) Dne 15. dubna 1998 se konalo jednání mezi zástupci příslušných belgických orgánů a útvarů Evropské komise.

(4) Telexem ze dne 10. července 1998 Komise požádala belgické orgány o doplňující informace, které obdržela v odpovědi belgických orgánů v dopise ze dne 7. srpna 1998, zaevidovaném dne 10. srpna 1998.

(5) Podle informací od belgických orgánů byly platby prováděny v roce 1996. Opatření však nebylo oznámeno Komisi v souladu s čl. 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 108 odst. 3 SFEU). Z tohoto důvodu byl spis zaevidován v registru neoznámených podpor pod číslem NN 45/98. Avšak ačkoli byl režim v platnosti v letech 1996 a 1997, Komise zaznamenala závazek belgických orgánů v jejich dopise ze dne 7. srpna 1998 nevyplatit podporu za rok 1997, dokud Komise nepřijme rozhodnutí o slučitelnosti podpory se společným trhem. Belgické úřady informovaly Komisi, že záměrem vlámské vlády bylo začlenit tento režim vyrovnání do vlámského programu podpory podle nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ([2]).

(6) Dopisem ze dne 21. ledna 1999 Komise informovala Belgii, že se ve věci opatření rozhodla zahájit řízení stanovené v čl. 108 odst. 2 SFEU.

(7) Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno dne 17. dubna 1999 v Úředním věstníku ([3]).

(8) Komise vyzvala zainteresované strany k předložení jejich připomínek k opatření.

(9) Komise neobdržela od zainteresovaných stran žádné připomínky.

(10) Oznámení týkající se jiných vlámských případů ve věci statkových hnojiv (C12/1999, N105/1999, N311/99) byla belgickými orgány stažena.

([1]) Výzva k předložení připomínek podle čl. 93 odst. 2 Smlouvy o ES v souvislosti s podporou/opatřením C 75/98 (ex NN 45/98) – Belgie (Flandry) – vyrovnání podle vyhlášky o statkových hnojivech, Úř. věst. C 108, 17.4.1999, s. 12.

([2]) Nařízení Rady č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o metodách zemědělské výroby slučitelných s požadavky ochrany životního prostředí a zachování přírodního prostředí, Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 85.

([3]) Uvedeno výše v poznámce pod čarou 1.

(11) Dne 6. března 2012 Komise obdržela stížnost od zemědělce na platbu vyrovnání za rok 1996 v souladu s vyhláškou o statkových hnojivech. Na jednání zástupců belgických (vlámských) orgánů a útvarů Evropské komise dne 16. dubna 2012 Komise požádala belgické orgány o předložení jejich stanovisek ke stížnosti.

(12) Dne 9. listopadu 2012 požádala Evropská komise o další informace. Belgické orgány odpověděly dopisem ze dne 14. ledna 2013.

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY

1. NÁZEV

(13) Vyrovnání podle vyhlášky o statkových hnojivech

2. ROZPOČET

(14) Celkový rozpočet na opatření na rok 1996 činil 427 511 868 BEF (belgických franků) rozdělených takto:

(a) vyrovnání sníženého výnosu

— travní porost 250 279 282 BEF

— kukuřice 50 102 650 BEF

(b) vyrovnání nákladů na likvidaci statkových hnojiv 65 486 397 BEF

(c) vyrovnání nákladů na uskladnění statkových hnojiv 34 276 829 BEF

(d) vyrovnání nákupu dalšího hnojiva 27 366 710 BEF

Trvání

(15) Vyrovnání podle vyhlášky o statkových hnojivech byla vyplacena za rok 1996.

Příjemci

(16) V souladu s vyhláškou o statkových hnojivech je vyrovnání splatné zemědělcům, jejichž zemědělský podnik leží zcela nebo zčásti v oblasti vodní plochy nebo toku nebo v přírodní oblasti. Týká se 7,502 z celkových 40,673 zemědělských podniků s ornou půdou nebo hospodářskými zvířaty ve Flandrech (18,5 %). Z hlediska plochy spadá z celkových 649,223 ha v rámci orné půdy nebo hospodářských zvířat 47,948 ha (7,5 %) do oblastí vodních ploch a toků a 21,919 ha (3 %) spadá do přírodních oblastí.

Cíl

(17) Cílem režimu podpory je umožnit zemědělcům s půdou v environmentálně citlivých oblastech, aby byli schopni přizpůsobit se přísnějším normám v oblasti používání statkových hnojiv, a vyrovnat těmto zemědělcům ekonomickou ztrátu, kterou utrpí. Podpora se vypočítá na základě ušlých příjmů s ohledem na běžné zemědělské postupy mimo tyto citlivé oblasti. Podle belgických orgánů bylo vyrovnání nezbytné také proto, aby se předešlo sociálním nepokojům.

(18) Podpora je poskytována zemědělcům v těchto citlivých oblastech s cílem vyrovnat jim:

(a) pokles produkce způsobený menší mírou hnojení a používání statkových hnojiv;

(b) další náklady na likvidaci statkových hnojiv;

(c) další náklady na uskladnění statkových hnojiv;

(d) další nákup chemických hnojiv.

Právní základ

(19) Podle informací, které poskytly belgické orgány, vycházejí platby pro zemědělce, mající za cíl vyrovnat povinnosti dané právními předpisy o hnojivech, ze čtyř právních předpisů:

(a) rozhodnutí vlámské vlády ze dne 20. prosince 1995 o vyrovnání splatném zemědělcům v souvislosti s povinnostmi podle právních předpisů o hnojivech;

(b) rozhodnutí vlámské vlády ze dne 20. prosince 1995, kterým se stanovuje vyrovnání za roky 1996 a 1997 podle čl. 15 odst. 9 vyhlášky ze dne 23. ledna 1991 o ochraně životního prostředí před znečištěním statkovými hnojivy;

(c) rozhodnutí vlámské vlády ze dne 19. března 1996, kterým se stanovují pravidla pro další povinnosti s ohledem na likvidaci a pomoc s dalšími přebytky statkových hnojiv v oblastech, kde se uplatňují přísnější normy pro rozmetání statkových hnojiv;

(d) rozhodnutí vlámské vlády ze dne 15. července 1997, kterým se upravuje rozhodnutí vlámské vlády ze dne 20. prosince 1995, kterým se stanovuje vyrovnání za roky 1996 a 1997 podle čl. 15 odst. 9 vyhlášky ze dne 23. ledna 1991 o ochraně životního prostředí před znečištěním statkovými hnojivy.

(20) Ani jeden z těchto právních předpisů nebyl oznámen Komisi v souladu s článkem 93 Smlouvy o ES (nyní čl. 108 odst. 3 SFEU).

Politika týkající se statkových hnojiv ve Flandrech

(21) Podle belgických orgánů se politika týkající se statkových hnojiv ve Flandrech opírá o vyhlášku ze dne 20. prosince 1995, kterou se mění vyhláška ze dne 23. ledna 1991 o ochraně životního prostředí před znečištěním hnojivy. Cílem této vyhlášky je zmírnění environmentálních problémů způsobených obohacováním povrchových a podzemních vod a vyplavováním fosfátů a dusičnanů do půdy s rizikem proniknutí do podzemních a povrchových vod. Podle zprávy o životním prostředí a přírodě ve Flandrech stojí zemědělství za 56 % čistého zatížení životního prostředí dusíkem a fosforem. Úniky amoniaku ze stájí hospodářských zvířat a rozmetání močůvky představují 21 % znečišťujících emisí ve Flandrech.

(22) Vyhláška o statkových hnojivech vytyčuje cíle týkající se dosažení a/nebo zachování požadovaných kvalitativních norem pro půdu, vodu (povrchovou a podzemní) a ovzduší. Stanovuje postupné zpřísňování omezení používání statkových hnojiv. Umožňuje tak úpravy během přechodného období. Normy upravující používání hnojiv se budou postupně zpřísňovat, s výjimkou obzvláště ohrožených oblastí, konkrétně v oblastech vodních ploch nebo toků nebo v přírodních oblastech, kde přísnější pravidla vstoupila v platnost okamžitě.

(23) Vyhláška také stanovuje zmrazení produkce statkových hnojiv a počtu hospodářských zvířat ve Flandrech na úrovni z roku 1992. Za tímto účelem se zavádí politika místních povolení. Současně se pro větší zemědělské podniky povolené objemy/počty při obnově povolení sníží až o 25 %. Živočišná výroba dostala čas (do roku 2002) na to, aby nalezla způsoby, jak omezit přebytky statkových hnojiv a jejich dopad.

(24) Přísnější omezení vstoupila v účinnost okamžitě dne 1. ledna 1996 v těchto oblastech:

(a) povodí a chráněná území;

(b) přírodní rezervace, chráněné přírodní oblasti, lesní půda;

(c) oblasti podle směrnice o ochraně ptáků;

(d) údolí a ekologicky hodnotná zemědělská půda;

(e) půda citlivá na dusičnany;

(f) půda znečištěná fosfáty.

(25) Podle belgických orgánů byly při určování těchto citlivých oblastí zohledněny požadavky směrnice Rady 91/676/EHS ([4]) o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů a směrnice Rady 79/409/EHS ([5]) o ochraně volně žijících ptáků.

Všeobecná omezení používání hnojiv a statkových hnojiv

(26) V souladu s vyhláškou o statkových hnojivech se v období od 1. ledna 1996 do 31. prosince 1998 v celých Flandrech, s výjimkou oblastí vodních ploch a toků a přírodních oblastí, uplatňovaly následující všeobecná omezení používání hnojiv a statkových hnojiv. Tato omezení byla vyjádřena v kilogramech oxidu fosforečného, v kilogramech dusíku z chemických hnojiv a v kilogramech celkového ročního povoleného množství dusíku, jak ukazuje níže uvedená tabulka.

Skupina plodin	Oxid fosforečný	Dusík z chemických hnojiv	Dusík celkem
Travní porost	170	250	450
Kukuřice	160 (1996) 155 (1997) 150 (1998)	200	325
Plodiny s nízkou potřebou dusíku (*)	125	125	170
Ostatní plodiny	150	225	325

(*) Včetně čekanky, veškerého ovoce, šalotky, cibule, lnu, luštěnin a mrkve.

(27) Belgické orgány také jako ukazatel toho, jaké cíle chtějí plnit od roku 2003, zveřejnily následující omezení.

Skupina plodin	Oxid fosforečný	Dusík zchemických hnojiv	Dusík z hospodářských zvířat, statkových hnojiv a jiných hnojiv	Dusík celkem
Travní porost	125	250	250	450
Kukuřice	100	130	225	275
Plodiny s nízkou potřebou dusíku (*)	100	70	125	125
Ostatní plodiny	100	150	200	275

(*) Včetně čekanky, veškerého ovoce, šalotky, cibule, lnu, luštěnin a mrkve.

([4]) Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů, Úř. věst L 375, 31.12.1991, s. 1.

([5]) Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Úř. věst L 103, 25.4.1979, s. 1.

(28) Kromě těchto kvantitativních omezení je na běžné zemědělské půdě zakázáno rozmetávat statková hnojiva nebo jiná biohnojiva během následujících období: od 21. září do 21. ledna, o všech nedělích a státních svátcích, o všech sobotách, kromě sobot v době od 1. února do 15. května, v noci (mezi 22:00 hod a 7:00 hod), když je země zaplavená, zmrzlá nebo pokrytá sněhem.

Omezení používání hnojiv a statkových hnojiv v oblastech vodních ploch a toků

(29) Přísnější normy se uplatňují v oblastech vodních ploch a toků, a to s ohledem na produkci pitné vody nebo z toho důvodu, že tyto oblasti jsou obzvláště citlivé na vyplavování dusičnanů. Výraz „oblast vodních ploch a toků" představuje:

(a) povodí a ochranná pásma typu II a III pro podzemní vody, vymezená podle vyhlášky ze dne 24. ledna 1984, kterou se zavádí opatření v oblasti hospodaření s podzemními vodami;

(b) citlivé oblasti určené vlámskou vládou jako oblasti vyžadující přísnější normy v povodích povrchových vod určených k výrobě pitné vody, vymezených podle zákona ze dne 26. března 1971 o ochraně povrchových vod před znečištěním;

(c) oblasti s půdou citlivou na dusičnany, kde jsou vyžadovány přísnější normy, stanovené vlámskou vládou a vymezené vyhláškou ze dne 24. ledna 1984, kterou se zavádí opatření v oblasti hospodaření s podzemními vodami.

(30) Následující tabulka uvádí normy upravující používání statkových hnojiv použitelné od 1. ledna 1996 pro oblasti vodních ploch a toků. Tato pravidla vycházejí z obvyklých výnosů pro vyjmenované skupiny plodin a z environmentálně přijatelných ztrát pro tyto oblasti. Množství jsou vyjádřena v kilogramech P_2O_5 a kilogramech dusíku na hektar ročně.

Skupina plodin	Oxid fosforečný	Dusík zchemických hnojiv	Dusík ze statkových hnojiv hospodářských zvířat a jiných hnojiv	Dusík celkem
Travní porost	120	200	200	350
Kukuřice	100	150	170	275
Plodiny s nízkou potřebou dusíku	80	70	125	125
Ostatní plodiny	100	150	170	275

(31) V oblastech vodních ploch a toků je rozmetávání statkových hnojiv zakázáno v době od 1. září do 21. ledna včetně, s výjimkou pásem A a B v oblastech využívaných k zachytávání povrchových vod, kde se zákaz prodlužuje do 15. února včetně.

Omezení používání hnojiv a statkových hnojiv v přírodních oblastech

(32) Výraz „přírodní oblast" představuje:

(a) údolní oblasti a ekologicky hodnotnou zemědělskou půdu vyznačenou na mapách pro rozvoj venkova podle zákona ze dne 29. března 1962 o organizaci celostátního a městského územního rozvoje;

(b) zvláštní ochranné zóny vymezené rozhodnutím vlámské vlády ze dne 17. října 1988;

(c) specifická stanoviště a přilehlé nárazníkové zóny;

(d) lesní oblasti, přírodní rezervace, oblasti rozvoje přírody nebo chráněné přírodní oblasti, vyznačené na mapách pro rozvoj venkova podle zákona ze dne 29. března 1962 o organizaci celostátního a městského územního rozvoje, s přechodným opatřením použitelným do 31. prosince 1997.

(33) Níže uvedená tabulka obsahuje normy upravující používání statkových hnojiv použitelné od 1. ledna 1996 pro přírodní oblasti. Tato pravidla vycházejí z výnosových norem pro vyjmenované skupiny plodin a z environmentálně přijatelných ztrát pro tyto oblasti. Množství jsou vyjádřena v kilogramech P_2O_5 a kilogramech dusíku na hektar ročně.

Skupina plodin	Oxid fosforečný	Dusík z chemických hnojiv	Dusík celkem
Travní porost	120	200	400
Kukuřice	100	150	275
Plodiny s nízkou potřebou dusíku	80	70	125
Ostatní plodiny	100	150	275

(34) V přírodních oblastech je rozmetání statkových hnojiv zakázáno v období od 1. září do 21. ledna včetně a na travním porostu důležitém pro ochranu ptáků lze hnojení statkovými hnojivy zakázat také od 1. dubna do 30. června. Dále je zakázáno používat jakýkoli druh hnojiva v lesních oblastech, přírodních rezervacích, oblastech rozvoje přírody nebo chráněných přírodních oblastech v období od 1. ledna 1998, s výjimkou trusu hospodářských zvířat pasoucích se na dané půdě, přičemž maximální povolená hustota ustájení činí dvě velké dobytčí jednotky na hektar měřené ročně. Rodinná hospodářství mohou získat přechodné osvobození od tohoto zákazu.

Vyrovnání poklesu produkce

(35) Podle vyhlášky o statkových hnojivech se vyrovnání vyplácí automaticky pouze v případě travního porostu a kukuřice. U ostatních plodin se předpokládá, že snížené míry používání hnojiv nebudou mít za následek pokles produkce. Avšak i v tomto případě může zemědělec získat vyrovnání, pokud je schopen ztráty doložit.

Vyrovnání poklesu produkce na travním porostu

(36) Vyrovnání změny výnosu na travním porostu se vypočítá na základě rozdílu mezi povolenou normou pro hnojiva v oblastech mimo citlivé zóny a povolenými normami v citlivých zónách s tím, že se rozlišuje mezi oblastmi, které se nacházejí v oblastech vodních ploch a toků, a oblastmi, které se nacházejí v přírodních oblastech. Cílem podpory je vyrovnat ztrátu výnosu a ziskovosti způsobenou těmito omezeními.

(37) Výchozím bodem pro výpočet podpory jsou průměrná upravená hrubá zisková rozpětí (*semi-gross margins*, SGM) v BEF/ha za poslední tři roky předcházející poskytnutí vyrovnání podle zákona o dani z příjmu. Rozlišuje se mezi půdou, která se využívá pro chov na mléko, a jiným travním porostem. Pro účely výpočtu upraveného hrubého ziskového rozpětí jsou Flandry rozděleny na třináct oblastí v závislosti na agronomických charakteristikách dotčené oblasti.

(38) V případě travních porostů využívaných k produkci mléka je nejvyšší upravené hrubé ziskové rozpětí v oblasti Kempenlandu v provincii Antverpy (55 700 BEF/ha), nejnižší pak v oblasti dun (33 167 BEF/ha), přičemž průměr pro Flandry jako celek činí 44 160 BEF/ha. V případě travních porostů nevyužívaných k produkci mléka je nejvyšší upravené hrubé ziskové rozpětí v písčitém/hlinitopísčitém regionu Západních Flander (36 100 BEF/ha), nejnižší pak v oblasti dun (24 633 BEF/ha), přičemž průměr pro Flandry jako celek činí 31 941 BEF/ha.

(39) U oblastí vodních ploch a toků vychází vyrovnání ze skutečnosti, že maximální povolená míra používání dusíku je stanovena na 350 kg/ha, zatímco v normálních oblastech činí 450 kg/ha. To odpovídá snížení o 22 %. Podle zákona o klesající návratnosti belgické orgány počítají, že výsledkem toho bude pokles výnosů o 15 %. Vliv na ziskovost zemědělského podniku však bude větší. Belgické orgány počítají s tím, že v průměru činí upravené hrubé ziskové rozpětí po odpočtu fixních nákladů 40 % celkového výnosu. Pokles výnosu o 15 % tak bude mít za následek pokles upraveného hrubého ziskového rozpětí o 37,5 % (15 % × 100/40). Základem platby vyrovnání snížených výnosů v dotčené oblasti je tak upravené hrubé ziskové rozpětí × 37,5 %. Současně s tím jsou zemědělci v oblastech vodních ploch a toků povinni používat o 50 kg/ha méně chemických hnojiv. To představuje úsporu ve výši 800 BEF (50 kg N × 16 BEF/kg). Tato částka se tudíž odečítá od splatné podpory.

(40) V případě přírodních oblastí vychází vyrovnání ze stejných zásad. V přírodních oblastech činí maximální povolená míra používání dusíku 400 kg/ha v porovnání se 450 kg/ha v normálních oblastech, což odpovídá poklesu o 11 %. Belgické orgány počítají, že výsledkem bude snížení výnosů o 7 %. Snížení výnosu o 7 % bude mít za následek pokles upraveného hrubého ziskového rozpětí o 17,5 % (7 % × 100/40). Základem platby vyrovnání snížených výnosů v přírodních oblastech je tak upravené hrubé ziskové rozpětí × 17,5 %. Navíc je provedeno stejné snížení podpory o 800 BEF (viz bod 39 výše) s ohledem na úspory z omezeného používání hnojiv.

(41) Níže uvedená tabulka shrnuje nejvyšší, nejnižší a průměrné sazby splatné podpory.

Travní porosty využívané k produkci mléka	Upravené hrubé ziskové rozpětí	Sazba podpory, oblasti vodních ploch a toků (upravené hrubé ziskové rozpětí × 37,5 % − 800)	Sazba podpory, přírodní oblasti (upravené hrubé ziskové rozpětí × 17,5 % − 800)
Kempenland v provincii Antverpy	55 700	20 088	8 948
Duny	33 167	11 638	5 004
Průměr	44 160	15 760	9 928
Ostatní travní porosty	Upravené hrubé ziskové rozpětí	Sazba podpory, oblasti vodních ploch a toků (upravené hrubé ziskové rozpětí × 37,5 % − 800)	Sazba podpory, přírodní oblasti (upravené hrubé ziskové rozpětí × 17,5 % − 800)
Západní Flandry–písčitý/hlinitopísčitý region	36 100	12 738	5 518
Duny	24 633	8 437	3 511
Průměr	31 941	11 177	4 789

(42) Belgické orgány zdůrazňují, že se jedná o maximální sazby vyrovnání na hektar. Celková plocha travního porostu způsobilého k vyrovnání činí 31 003 ha, z toho je 17 468 ha v oblastech vodních ploch a toků a 13 535 ha v přírodních oblastech. Maximální teoretické vyrovnání, které mohlo být vyplaceno, činí 202 822 411 BEF v oblastech vodních ploch a toků a 65 900 155 BEF v přírodních oblastech. Avšak vzhledem k nižším sazbám podpory pro travní porosty nepoužívané k produkci mléka činilo skutečné vyrovnání poskytnuté na travní porosty 250 275 012 BEF za rok, z čehož částka 186 505 640 BEF byla poskytnuta v oblastech vodních ploch a toků a částka 63 769 372 BEF v přírodních oblastech. Podle belgických orgánů je tento rozdíl mezi maximálními teoretickými sazbami podpory a sazbami skutečně vyplacené podpory způsoben celou řadou faktorů, zejména skutečností, že vyrovnání bylo vyplaceno pouze pro plochy travního porostu, který týž zemědělský podnik využíval jako travní porost již v roce 1994.

Vyrovnání za kukuřici

(43) U kukuřice se uplatňuje paušální podpora při ztrátě produkce ve výši 3 600 BEF/ha za předpokladu, že se kukuřice stále pěstuje na témže pozemku a není vyseta na původně travním porostu, který byl zorán. Tato podpora vychází z odhadů, že průměrná produkce sušiny u kukuřice činí 14 500 kg/ha a průměrná ztráta výnosu v důsledku přísnějších norem je 900 kg/ha. Na základě odhadované nákladové ceny 4 BEF/kg sušiny je výsledkem ušlý příjem ve výši 3 600 BEF.

(44) Mimoto jsou zemědělci vybízeni k tomu, aby po kukuřici seli trávu, čímž omezí odvádění dusičnanů z půdy a vyplavování dusičnanů. Na to byla poskytnuta další podpora ve výši 3 600 BEF/ha. Podle belgických orgánů tato podpora pokrývá pouze náklady na travní semeno.

Vyrovnání dalších nákladů na likvidaci statkových hnojiv

(45) Podpora je poskytována zemědělským podnikům v oblastech vodních ploch a toků a v přírodních oblastech s cílem pokrýt další náklady na likvidaci přebytků statkových hnojiv, které vyplývají z nižších limitů pro používání těchto hnojiv.

(46) Podpora je poskytována, pokud má zemědělský podnik další přebytky statkových hnojiv, které se nahromadily následkem přísnějších norem upravujících používání statkových hnojiv. Pro účely výpočtu podpory se rozlišuje mezi:

(a) rodinnými zemědělskými podniky s hospodářskými zvířaty a jinými zemědělskými podniky s hospodářskými zvířaty, které v letech 1993 až 1996 nezískaly další ornou půdu; při výpočtu možností likvidace statkových hnojiv je brána v úvahu plocha orné půdy podle registru z roku 1996;

(b) zemědělskými podniky s hospodářskými zvířaty jiného než rodinného typu, které v letech 1993 až 1996 získaly další půdu; plocha, která se bere v úvahu při určování možností likvidace statkových hnojiv, vychází z orné půdy evidované v roce 1994 (situace v zemědělském podniku v roce 1993).

(47) Pro účely výpočtu podpory se používá vážený průměr na základě výpočtu počtu zvířat jednotlivých druhů (skot, prasata, drůbež, jiné) ve Flandrech a typické minerální složení statkových hnojiv od každého druhu z hlediska obsahu minerálů.

(48) Na tomto základě se odhaduje, že každá tuna statkových hnojiv obsahuje 6,6 kg dusíku a 4,2 kg oxidu fosforečného.

(49) Podpora se vyplácí za jednotku minerálů (na kilogram oxidu fosforečného (P_2O_5) a za kilogram dusíku (N)) způsobilých k vyrovnání. Lokalita zemědělského podniku určuje výši platby. Splatná podpora činí:

(a) 13 BEF / jednotku: pro zemědělské podniky v „bílé“ obci s revidovanou produkcí < 75 kg P_2O_5/ha;

(b) 20 BEF / jednotku: pro zemědělské podniky v „šedé“ obci s revidovanou produkcí 75 až 125 kg P_2O_5/ha;

(c) 27 BEF / jednotku: pro jeden zemědělský podnik v obci s revidovanou produkcí > 125 kg P_2O_5/ha.

(50) Částky podpory jsou vyšší v obcích s vyšší revidovanou produkcí, protože statková hnojiva se musí převážet na delší vzdálenosti.

(51) Kromě toho se podpora platí také jako vyrovnání zemědělcům, kteří již nemohou využívat dohody se sousedními zemědělskými podniky o rozmetávání přebytečných statkových hnojiv na půdě těchto podniků. Aby zemědělský podnik měl nárok na podporu, musel uzavřít dohodu o likvidaci přebytečných statkových hnojiv v roce 1995 s uživatelem, který má pozemky v oblasti, kde se uplatňují přísnější normy, a musí mít sídlo v obci s revidovanou produkcí nad 100 kg P_2O_5/ha. Vyrovnání

se platí za jednotku minerálů, tj. za množství v kg P_2O_5 a za kg N, o něž bylo těmto uživatelům poskytnuto méně. Maximální množství, které může být způsobilé k vyrovnání, odpovídá rozdílu v možnostech likvidace mezi obvyklými normami upravujícími používání statkových hnojiv a normami, které se uplatňují v oblastech s přísnějšími pravidly. Lokalita zemědělského podniku určuje výši platby, která činí:

(a) 27 BEF / jednotku: jeden zemědělský podnik v obci s revidovanou produkcí > 125 kg P_2O_5/ha;

(b) 20 BEF / jednotku pro všechny ostatní zemědělské podniky.

(52) Rodinné zemědělské podniky s hospodářskými zvířaty s přebytky statkových hnojiv na pozemcích v dílčím kluizenském povodí pro zachycování povrchových vod nebo na půdě citlivé na dusičnany na březích řeky Mázy (Maas) mohou využít povinnosti skladu statkových hnojiv přijímat další přebytky těchto hnojiv v důsledku přísnějších norem upravujících používání statkových hnojiv. V tomto případě se vyrovnání likvidace a uskladnění statkových hnojiv snižuje v poměru k množství minerálů, v souvislosti s nimiž byla využita pomoc skladu statkových hnojiv.

Vyrovnání zvýšených nákladů na uskladnění

(53) Jelikož rozmetání statkových hnojiv v oblastech vodních ploch a toků a přírodních oblastech bylo zakázáno v období od 1. září, a nikoli od 21. září jako na ostatních územích, dostali se někteří zemědělci do potíží, protože statková hnojiva jsou v mnoha zemědělských podnicích rozmetávána po sklizni a řada plodin je sklízena až po (každoročním) datu začátku zákazu. To již v oblastech vodních ploch a toků a přírodních oblastech nebylo možné. Belgické úřady odhadují, že v důsledku toho by tyto podniky požadovaly další zařízení pro uskladnění statkových hnojiv na tři měsíce.

(54) Rozdíl v normách upravujících používání statkových hnojiv v běžných oblastech a v oblastech vodních ploch a toků a přírodních oblastech odpovídá zhruba 50 kg P_2O_5/ha. Jelikož jedna tuna statkových hnojiv obsahuje v průměru 5,2 kg P_2O_5, 50 kg P_2O_5/ha odpovídá přibližně 10 tunám požadované skladovací kapacity na hektar.

(55) Na základě odhadu, že náklady na stavbu skladovacího zařízení o objemu 500 m^3 činí 1 263 120 BEF, belgické orgány předpokládají, že poskytnutí nezbytné skladovací kapacity zahrnuje investici zhruba 2 500 BEF na tunu skladovací kapacity, která bude amortizována za 20 let, a odpovídá tudíž ekvivalentu 125 BEF/t/rok. Roční vyrovnání ve výši 1 250 BEF/ha je proto splatné zemědělcům produkujícím statková hnojiva od hospodářských zvířat s ornou půdou v oblastech, kde se uplatňují přísnější pravidla pro používání a rozmetání statkových hnojiv.

(56) Zemědělci, kteří v roce 1996 obdrželi toto vyrovnání uskladnění statkových hnojiv podle vyhlášky o statkových hnojivech, nemohou v témže roce z Vlámského zemědělského investičního fondu získat dotace na úroky nebo kapitálové příplatky na vybudování zařízení pro uskladnění statkových hnojiv od hospodářských zvířat.

Vyrovnání používání chemických hnojiv

(57) Jelikož zemědělci s pozemky v oblastech vodních ploch a toků nemohou plně pokrýt povolené množství dusíku na hektar používáním živočišných statkových hnojiv, belgické úřady předpokládají, že zemědělci v těchto oblastech se budou snažit zachovat úroveň produkce pomocí dalšího chemického hnojiva, a to zejména na „ostatní plodiny“ a na kukuřici.

(58) Předpokládá se, že tyto zemědělské podniky použijí dalších 60 kg N/ha za cenu 16 BEF/kg. Splatná podpora tudíž činí 960 BEF (60 × 16), přičemž tato částka byla zaokrouhlena na paušální sazbu ve výši 1 000 BEF/ha.

Postup pro výplatu podpory

(59) Zemědělci, kteří měli v roce 1994 ornou půdu nacházející se v oblastech vodních ploch a toků a přírodních oblastech, mohou požádat sklad statkových hnojiv, který odpovídá za správu režimu podpory, o vyrovnání za tyto oblasti. Na mapách a plánech musí vyznačit své jednotlivé pozemky s ornou půdou a s osevním plánem pro rok 1994 a pro rok žádosti. Nachází-li se orná půda v několika oblastech nebo zónách, vyrovnání se vypočítá na základě nejpřísnějších norem pro používání a rozmetání statkových hnojiv. Sklad statkových hnojiv žádosti přezkoumá a dotčené osoby informuje o tom, jaké vyrovnání bude vyplaceno, a to na základě veškerých informací, které má k dispozici. Vyrovnání se neplatí, pokud jeho výše nedosahuje částky 1 000 BEF. Žadatelé mají právo odvolat se k vlámskému ministerstvu životního prostředí, které musí rozhodnout do šesti měsíců, jinak se odvolání považuje za přijaté.

(60) Sklad statkových hnojiv, policie a úředníci oddělení inspekce životního prostředí úřadu pro správu životního prostředí, přírody, pozemků a vody a jiní úředníci jsou oprávněni kontrolovat, zda zemědělci plní své povinnosti podle vyhlášky o statkových hnojivech. Pokud jsou zjištěna porušení povinností, mohou být zemědělci požádáni o vrácení podpory. Podpora nesmí být podle vyhlášky o statkových hnojivech poskytnuta na půdu, která je vyňata z produkce.

III. **POSOUZENÍ PODPORY**

(61) Opatření popsaná výše představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Vyrovnání pochází ze státních zdrojů a vyplácí se určitým kategoriím zemědělců, tj. těm, kteří sídlí v oblastech vodních ploch a toků nebo přírodních oblastech. Tato podpora narušuje hospodářskou soutěž nebo hrozí jejím narušením a ovlivňuje obchod mezi členskými státy, protože zlepšuje konkurenční postavení zemědělců, kteří dostávají vyrovnání, v porovnání se zemědělci v jiných částech Belgie nebo v jiných členských státech, kteří podporu nedostávají. Kromě toho pokud jsou produkty vyprodukované těmito zemědělci předmětem obchodu uvnitř EU, zdá se pravděpodobné, že opatření budou mít vliv na obchod mezi členskými státy.

(62) Ve svých písemných připomínkách belgické orgány zdůraznily environmentální cíle režimu podpory a v této souvislosti citovaly ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o metodách zemědělské výroby slučitelných s požadavky ochrany životního prostředí a zachování přírodního prostředí (dále jen nařízení (EHS) č. 2078/92) ([6]) a pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí ([7]). Bod 2.1 pokynů k podpoře na ochranu životního prostředí uvádí, že v zemědělském odvětví se pokyny netýkají oblasti, na kterou se vztahuje nařízení (EHS) č. 2078/92. Je tudíž vhodné začít úvahou o použití nařízení (EHS) č. 2078/92 na dotčená opatření.

Použitelnost nařízení (EHS) č. 2078/92

(63) Belgické orgány vysvětlují, že na vyrovnání pro zemědělce poskytnuté jako součást opatření v přírodních oblastech a v oblastech vodních ploch a toků by se mělo pohlížet jako na provedení nařízení (EHS) č. 2078/92.

(64) Nařízení (EHS) č. 2078/92 stanovuje režim podpory Společenství, který je určen mimo jiné k podpoře *dobrovolného* uplatňování zemědělských postupů, jež zmírňují znečišťující vlivy zemědělství, a to na základě závazků zemědělce (čl. 2 odst. 1). Členské státy určí podmínky pro poskytnutí podpory a výši podpory, která má být vyplacena, na základě závazku příjemce a ušlého příjmu, jakož i potřeby poskytnout pobídku (čl. 5 odst. 1 písm. a) a b)). Kromě toho může Společenství za podmínek stanovených Komisí také přispět k určitým prémiím poskytnutým členskými státy za účelem vyrovnání příjmů ušlých v důsledku povinného uplatňování omezení podle článku 2 v souvislosti s opatřeními zavedenými v těchto členských státech v souladu s ustanoveními Společenství (čl. 4 odst. 5 nařízení (EHS) č. 2078/92).

(65) Dále podle čl. 10 odst. 1 mají členské státy možnost zavést režimy pro další opatření financované na vnitrostátní úrovni, jejichž podmínky pro udělení podpory se liší od požadavků nařízení nebo jejichž výše překračuje omezení stanovená v nařízení. Tyto režimy musí být v souladu s cíli nařízení a pravidly státní podpory.

(66) Sporný režim nemá poskytovat vyrovnání ztrát spojených s plněním dobrovolně přijatých závazků zemědělců. Nezahrnuje ani spolufinancování vyrovnání ze strany Společenství v souvislosti s opatřeními, která Belgie zavedla za podmínek určených Komisí. Režim se spíše týká (výhradně) vnitrostátního financování vyrovnání ztrát pramenících z plnění povinností podle vnitrostátních právních předpisů o hnojivech.

(67) Z těchto důvodů podpora nespadá do oblasti působnosti nařízení a musí být zkoumána podle platných pravidel státní podpory.

IV. **UPLATŇOVÁNÍ POKYNŮ SPOLEČENSTVÍ KE STÁTNÍ PODPOŘE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ**

Obecné aspekty

(68) Je nezbytné zvážit, zda lze opatření považovat za slučitelné s pokyny Komise z roku 1994 ke státní podpoře na ochranu životního prostředí ([8]) (dále jen „pokyny“), které platily v době opatření ([9]).

(69) V této souvislosti je nezbytné poznamenat, že opatření ve formě podpory na vyrovnání sníženého výnosu na travním porostu nebo u kukuřice, podpory na likvidaci přebytků statkových hnojiv a vyrovnání dalších nákladů na používání umělých hnojiv představují provozní podporu. V odpovědi na otázku útvarů Komise belgické orgány vysvětlily, že náklady na uskladnění statkových hnojiv nejsou na rozdíl od nákladů na investice do dalšího uskladnění statkových hnojiv ve skutečnosti přímo spojeny se skutečnými investicemi. Vzhledem k těmto vysvětlením se Komise domnívá, že toto opatření by mělo být také považováno za provozní podporu.

([6]) Uvedeno výše v poznámce pod čarou 2.
([7]) Informace Komise – pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí, Úř. věst. C 72, 10.3.1994, s. 3.
([8]) Uvedeno výše v poznámce pod čarou 7.
([9]) Viz sdělení Komise o stanovení použitelných pravidel pro posuzování protiprávní státní podpory, Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

(70) Komise se obecně domnívá, že vyplácení provozních podpor zemědělskému odvětví pravděpodobně neposkytne trvalý přínos k rozvoji odvětví a může představovat narušení podmínek hospodářské soutěže, jež znevýhodňuje zemědělce, kteří takové podpory nedostávají. Komise tudíž takové podpory posuzuje přísně.

(71) Vyplácením provozní podpory na opatření v oblasti ochrany životního prostředí se zabývá bod 3.4 pokynů. Ten zní:

„V souladu s dlouholetou politikou Komise zpravidla neschvaluje provozní podporu, která firmám snižuje náklady vyplývající ze znečištění nebo ulevuje od nepříjemností, které způsobují. Za určitých dobře definovaných okolností však Komise může stanovit z této zásady výjimku. Doposud tak učinila v oblasti odpadového hospodářství a slev na ekologických daních. Komise bude i nadále posuzovat takové případy podle jejich opodstatněnosti a ve světle přísných kritérií, která vypracovala v těchto dvou právě zmíněných oblastech. Podle těchto kritérií musí podpora nahrazovat pouze výrobní vícenáklady na základě porovnání s tradičními náklady a měla by být dočasná a v zásadě degresivní, aby představovala pobídku ke snižování znečištění nebo rychlejšímu zavedení účinnějšího způsobu využití zdrojů. Podpora dále nesmí být v rozporu s jinými ustanoveními Smlouvy o ES, a zejména s ustanoveními, která se týkají volného pohybu zboží a služeb.

V oblasti odpadového hospodářství může veřejné financování dalších nákladů na tříděný sběr, využití a zpracování komunálního odpadu ve prospěch podniků i spotřebitelů zahrnovat státní podporu, ale v takovém případě je lze povolit za předpokladu, že podnikům jsou náklady účtovány v poměru k míře, v jaké systém využívají, nebo k množství odpadu, který ve svém provozu vyprodukují. Podpora sběru, využití a zpracování průmyslového a zemědělského odpadu se bude posuzovat případ od případu.

Dočasné slevy na nových ekologických daních lze povolit tehdy, pokud je nezbytné vyrovnat ztráty konkurenceschopnosti, zejména na mezinárodní úrovni. Dalším faktorem, který je třeba vzít v úvahu, je, co naopak musí udělat firmy, aby omezily znečišťování, které způsobují. Toto ustanovení se vztahuje i na slevy na daních zavedených podle právních předpisů Evropského společenství, kdy členské státy samy rozhodují o slevě na dani nebo její výši.“

(72) Co se týká podpor na uskladnění a likvidaci přebytečných statkových hnojiv, Komise se domnívá, že přebytečná statková hnojiva lze považovat za formu zemědělského odpadu. V souladu s pokyny citovanými výše je zapotřebí podporu na likvidaci takového odpadu zvažovat případ od případu podle kritérií bodu 3.4 pokynů.

Podpory na uskladnění a likvidaci přebytečných statkových hnojiv: posuzování

(73) Komise konstatuje, že současné opatření bylo *dočasné*, jelikož se uplatňovalo pouze v letech 1996 a 1997. Dále Komise konstatuje, že belgické orgány neoznámily pokračování plateb přímé podpory na uskladnění nebo likvidaci statkových hnojiv, ačkoli dohody o sběru statkových hnojiv od některých zemědělců skladem statkových hnojiv zůstávají nezměněny.

(74) Komise musí vzít v úvahu též skutečnost, že opatření ve formě podpory nejsou *degresivní*, jelikož po oba dotčené roky je poskytována stejná výše podpory (srov. body 38–40, 49–51).

(75) Na základě informací, které poskytly belgické orgány, je také zjevné, že záměrem opatření je vyrovnat plné náklady na uskladnění a likvidaci přebytečných statkových hnojiv vzniklých v důsledku omezení uložených v citlivých zónách. Zemědělci by tak byli osvobozeni od poplatků za likvidaci odpadu. Zdá se také, že od zemědělců v citlivých zónách není požadováno, aby podnikli nějaké kroky ke snížení své produkce statkových hnojiv. Neexistuje tak *žádné protiplnění ze strany zemědělců za příjem podpory*, která jim jednoduše vyrovnává plnění přísnějších norem pro používání statkových hnojiv stanovených v citlivých zónách. V důsledku toho opatření nepředstavuje pobídku ke snižování produkce statkových hnojiv.

(76) Z těchto důvodů se Komise domnívá, že opatření nejsou v souladu s pokyny a neplní cíle nařízení (EHS) č. 2078/92. Komise tudíž zastává názor, že nejsou slučitelná s vnitřním trhem.

Podpory na ztrátu produkce

(77) Pokud jde o podpory, které zemědělcům vyrovnávají ztráty produkce v důsledku omezení používání živočišných statkových hnojiv, včetně podpory vyrovnávající další náklady na umělá hnojiva, Komise konstatuje, že podpory vyrovnávající úbytek produkce nejsou v pokynech výslovně uvedeny. Nicméně jelikož omezení používání statkových hnojiv má za následek snížené výnosy, zvyšuje pravděpodobně výrobní náklady zemědělců na

zbývající plodiny. Podle zásad stanovených v pokynech uvedených výše by se zdálo, že takové podpory lze odůvodnit pouze v případě, že budou splněny následující podmínky ([10]):

(a) podpora by měla být dočasná a v zásadě degresivní, aby představovala pobídku k snižování znečištění nebo k rychlejšímu zavedení účinnějších způsobů využití zdrojů;

(b) podpora musí pouze vyrovnávat výrobní vícenáklady v porovnání s tradičními metodami;

(c) podpora nesmí být v rozporu s jinými ustanoveními Smlouvy o ES.

Kromě toho z článku 10 nařízení (EHS) č. 2078/92 vyplývá, že podpora poskytnutá mimo rámec nařízení, ale s cílem dosáhnout jednoho z omezení stanovených v jeho článku 2, musí být v souladu s cíli nařízení.

Podpora by měla být dočasná a degresivní

(78) Jelikož se podpora uplatňovala pouze po dobu dvou let, zdálo by se, že byla dočasná. Při podání informací ze dne 14. ledna 2013 belgické orgány potvrdily, že opatření byla v roce 1998 přerušena.

(79) Avšak po dobu, po kterou se opatření uplatňovalo, nebyla podpora degresivní (srov. body 38–40, 49–50), v důsledku čehož nebyla vytvořena pobídka k rychlejšímu zavedení účinnějších způsobů využití zdrojů.

Neexistence nadměrného vyrovnání

(80) Jak je uvedeno výše, vyrovnání ztráty produkce na travním porostu se vypočítá podle celkového používání umělých hnojiv povoleného v oblastech, které nejsou citlivé, konkrétně 450 kg N/ha pro travní porost a 325 kg N/ha pro kukuřici. Podle belgických orgánů byly tyto údaje vypočítány na vědeckém základě s cílem zajistit, aby koncentrace dusičnanů v podzemních a povrchových vodách nepřesáhla 50 mg NO_3-N/l nebo 11,3 mg NO_3-N/l, s přihlédnutím k průměrné přípustné ztrátě 70 kg NO_3-N/l na hektar ročně. Jejich cílem je zkombinovat optimální produkci s minimálním vyplavováním. Omezení pro přírodní oblasti a oblasti vodních ploch a toků byla vypočítána stejně s přihlédnutím ke skutečnosti, že jejich status z hlediska dusičnanů je citlivější než v ostatních oblastech.

(81) Ve svém dopise ze dne 7. srpna 1998 belgické orgány vysvětlily, že bylo rozhodnuto vypočítat vyrovnání rozdílu v normě na základě celkového množství dusíku, které lze použít v souladu se zákonem, včetně dusíku z umělých hnojiv i dusíku z živočišných statkových hnojiv. Podle belgických orgánů byl tento přístup použit z toho důvodu, že bylo pokládáno za nezbytné zajistit rovné zacházení se zemědělci v jednom regionu, aby zemědělci, jejichž půda se nachází v oblastech, pro které platí přísnější místní normy, nebyli poškozeni v porovnání se zemědělci, jejichž půda takovými normami nebyla dotčena. Pokud by normy byly stejné pro všechny zemědělce ve všech oblastech, bylo by toto konkurenční zvýhodnění zrušeno a nebylo by nutné platit žádné vyrovnání. Pokud zemědělci vynaloží úsilí o překročení základní normy kvality životního prostředí, je v této situaci možné vypočítat platbu vyrovnání na základě rozdílu mezi tím, čeho je dosaženo, a kvalitativní normou.

(82) Na základě této zásady rovnosti v rámci téhož regionu se belgické orgány domnívaly, že platná pravidla nepředstavují nadměrné vyrovnání pro zemědělce a/nebo vyrovnání za upuštění od zemědělských postupů, které jsou v rozporu s nařízeními EU. V souladu s tímto argumentem bude konkurenční znevýhodnění nebo zvýhodnění v rámci jednoho zemědělského regionu výraznější v tomto regionu než v EU jako celku. Proto byla v rámci Flander vyrovnána celá ztráta, kterou utrpěli zemědělci, jejichž půda se nachází v oblastech s přísnějšími místními normami (tedy skutečná utrpěná ztráta výnosu).

(83) Belgické orgány dále poukázaly na to, že vlámský region uložil přísnější místní normy již v letech 1996 a 1997, zatímco směrnice o dusičnanech toto vyžadovala až po 20. prosinci 1998. V citlivých oblastech vodních ploch a toků bylo uloženo omezení 200 kg N/ha u travních porostů, zatímco pro kukuřici a jiné plodiny to bylo 170 kg N/ha. Podle belgických orgánů tak bylo povolené množství živočišných statkových hnojiv již od roku 1996 nižší, než bylo stanoveno v rámci prvního akčního programu podle směrnice 91/676/EHS, a u určitých plodin bylo omezeno na úroveň stanovenou ve druhém akčním programu.

(84) Dne 14. ledna 2013 belgické orgány poskytly podrobné informace o metodě výpočtu, aby ukázaly, že byla v souladu se zemědělskou praxí a s právními ustanoveními EU platnými v době opatření.

([10]) Bod 3.4, uvedeno výše v poznámce pod čarou 7.

(85) Avšak na základě dostupných informací ustanovení v oblastech vodních ploch a toků a přírodních oblastech zjevně výrazně nepřekračují rámec povinností stanovených ve směrnici 91/676/EHS. V této souvislosti Komise konstatuje, že samy belgické orgány ve svých písemných připomínkách uvedly, že označily oblasti vodních ploch a toků a přírodní oblasti za oblasti obzvláště citlivé na znečištění dusičnany, a že tudíž usoudily, že k dosažení cílových 50 mg/l dusičnanů v povrchových sladkých vodách, především vodách používaných pro získávání pitné vody, a v podzemních vodách jsou nezbytné nižší limity. To byla úroveň, která byla podle směrnice 91/676/EHS povinná na konci roku 1995.

(86) Pokud jde o metodu výpočtu vyrovnání, Komise požádala belgické orgány, aby poskytly ověřené studie, s jejichž pomocí by prokázaly přesnost předpokladů použitých při výpočtu. Belgické orgány byly především požádány, aby poskytly výsledky studií prokazující, že snížení celkového používání hnojiv ze 450 kg N/ha na 350 kg N/ha skutečně vede ke snížení výnosu o 15 % a že snížení ze 450 kg N/ha na 400 kg N/ha má za následek snížení výnosu o 7 %. Belgické orgány prokázaly přesnost základních předpokladů použitých při výpočtu ve své odpovědi ze dne 14. ledna 2013.

(87) Belgické orgány byly také požádány, aby pomocí řady hypotéz předložily doplňující informace o předpokladech použitých při výpočtu účinků této ztráty produkce na celkovou ziskovost zemědělského podniku, včetně produkce čistě na orné půdě a smíšené produkce na orné půdě a z hospodářských zvířat. Komise zejména požádala belgické orgány, aby podrobně vysvětlily, proč předpokládají, že 15 % ztráta produkce travin ve smíšeném zemědělském podniku s ornou půdou a hospodářskými zvířaty představuje 40 % ztrátu ziskovosti zemědělského podniku s přihlédnutí k různým typům živočišné výroby. Tyto informace belgické orgány poskytly ve své odpovědi ze dne 14. ledna 2013.

(88) Belgické orgány byly také požádány, aby předložily výpočty na základě alternativních metod poskytování vyrovnání, například nákladů na nákup náhradního krmiva jako náhrady za ztrátu produkce. Ve své odpovědi ze dne 14. ledna 2013 belgické orgány trvaly na tom, že vzhledem k tomu, že takové výpočty nebyly provedeny v době opatření, již je nelze provést.

(89) Podle názoru Komise proto belgické orgány neprokázaly, že podpora byla omezena pouze na výrobní vícenáklady. Kromě toho, jak je uvedeno výše (bod 79), podpora nebyla degresivní.

(90) Poskytnutí podpory na ztrátu produkce tak nesplňuje podmínky pokynů. Z těchto důvodů se Komise domnívá, že tato opatření podpory nejsou slučitelná se Smlouvou.

V. **ZÁVĚR**

(91) Komise má za to, že Belgie zavedla vyrovnání podle vyhlášky o statkových hnojivech v rozporu s čl. 93 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 108 odst. 3 SFEU).

(92) Opatření nespadají do oblasti působnosti nařízení (EHS) č. 2078/92.

(93) Opatření týkající se vyrovnání na uskladnění a likvidaci přebytečných statkových hnojiv a ztrátu produkce představují provozní podporu, kterou lze za slučitelnou prohlásit pouze výjimečně. V této souvislosti přísný přístup pokynů předpokládá, že podpora na uskladnění a likvidaci může být prohlášena za slučitelnou, pokud je dočasná a degresivní a pokud vyžaduje protiplnění od zemědělce. V případě podpory na ztrátu produkce by měla být podpora dočasná a degresivní a měla by kompenzovat pouze výrobní vícenáklady. Jak bylo analyzováno výše, tyto podmínky nebyly splněny.

(94) Vzhledem k tomu, že za příjem podpory nebylo vyžadováno žádné protiplnění příjemců a že opatření podpory zjevně neobsahují žádné pobídky pro příjemce, aby podnikli další kroky směřující ke zlepšení ochrany životního prostředí, nepřispívá podle Komise toto opatření podpory k rozvoji určitých hospodářských činností ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

(95) Vyhláška o statkových hnojivech byla zrušena v roce 1998 a veškerá opatření byla zastavena.

(96) Z výše uvedených důvodů se Komise domnívá, že během doby svého uplatňování v letech 1996 a 1997 opatření představovalo nezákonnou a neslučitelnou podporu, která v zásadě musí být vrácena.

(97) Vzhledem ke skutečnosti, že na pravomoc Komise získat zpět neslučitelnou podporu se vztahuje promlčecí doba v délce deseti let ([11]), nelze tuto neslučitelnou podporu získat zpět.

(98) Jakákoli individuální podpora, která v době poskytnutí splňovala podmínky blokové výjimky nebo schváleného režimu, je slučitelná s vnitřním trhem až do maximálních intenzit podpory platných pro tento typ podpory,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora poskytnutá jako vyrovnání podle vyhlášky o statkových hnojivech, nezákonně zavedená Belgií v rozporu s čl. 93 odst. 3 Smlouvy o ES, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

Individuální podpora poskytnutá v rámci režimu podle článku 1, která v době, kdy byla poskytována, splňovala podmínky blokové výjimky nebo schváleného režimu, je slučitelná s vnitřním trhem až do maximálních intenzit podpory platných pro tento typ podpory.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království.

V Bruselu dne 16. září 2013.

Za Komisi
Dacian CIOLOȘ
člen Komise

([11]) Nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1, článek 15.